

روباه حقه باز

بازیگران: راوی، روباه، خرگوش اول، خرگوش دوم

قصه گو: روباه هیچ وقت نمی تونست خرگوش ها را بگیره، چون همیشه ازشون عقب می موند. تا اینکه یک روز فکری کرد...

روباه: یه فکر عالی دارم! قایم باشک می کنم، خوب گولشون می زنم!
حالا چی می خواهم؟ یک سبد هویج، برای خرگوش های گیج!
(روباه می رود و با یک سبد پُر از هویج می آید. سبد را جلوی سنگی می گذارد.)

روباه (رو به بچه ها): هیسسس!

روباه (روباه آهسته پشت سنگ قایم می شود، اما دُمش معلوم است):

بی سرو صدا می شینم، خرگوش ها را می گیرم!

خرگوش اول: (خرگوش ها وارد می شوند و هویج هارا می بینند). واي جانمی! اينجا رو ببین! چقدر هویج تازه! نارنجی و خوشمزه! بدبو بخوریم تومونشه، اين همه هویج حروم نشه!

خرگوش دوم: (خرگوش اول به سمت سبد می رود و دومی سعی

● زهرا زرگر

● تصویرگر: میثم موسوی

می‌کند جلویش را بگیرد) انقدر هول هول نکن، دست و پات
رو گم نکن! (رو به بچه‌ها) خرگوش ریزه‌میزه، چشم‌ها و
گوش‌هاش تیزه!

(دو تا خرگوش روی نوک پا و آهسته دور تا دور سبد هویج و سنگ را
بادقت می‌گردند تاینکه دُم رو باه را می‌بینند.)

خرگوش اول (رو به بچه‌ها آهسته): هویج نگو! بگو تله!

خرگوش دوم (رو به بچه‌ها آهسته): حقه‌ی رو باه تنبله!

(خرگوش‌ها پچ‌پچ می‌کنند و آهسته می‌خندند. یواش جلو می‌رونده و
دو تایی دُم رو باه را محکم گاز می‌گیرند.)

روبا (از پشت سنگ بیرون می‌پردازد. دم‌ش را گرفته و گریه می‌کند): آخ

دُم و واخ دُم، وای که بیچاره شدم! (روبا دستش را به دم‌ش می‌گیرد و
فرار می‌کند. خرگوش‌ها سبد هویج را بر می‌دارند و با هم می‌چرخند.)

خرگوش اول و دوم: ما بُردیم و ما بُردیم، هویج‌ها رو ما خوردیم!

قصه‌گو: چقدر خوب شد که خرگوش‌ها حواسشون جمع بود! یک سبد
هویج تازه نوش جونشون!